

SAŽETAK PRESUDE

PELTHEREAU – VILLENEUVE PROTIV ŠVICARSKJE OD 28. LISTOPADA 2014. GODINE ZAHTJEV BROJ 60101/09

Povreda presumpcije nevinosti – U odluci kojom je obustavljen postupak zbog nastupanja zastare iznesen stav tužitelja o podnositeljevoj krivnji

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva u ovom predmetu bio je svećenik protiv kojeg je švicarsko javno tužilaštvo pokrenulo postupak zbog sumnje da je počinio kazneno djelo seksualnog zlostavljanja. Policija je prikupila izjave dviju navodnih žrtava te podnositelja koji je prvotno priznao počinjenje tog kaznenog djela, a naknadno je povukao priznanje.

Nakon toga, glavni javni tužitelj ženevskog kantona donio je odluku o obustavi postupka zbog nastupanja zastare. U odluci je navedeno kako je podnositelj prema najmanje dvije žrtve počinio protupravno djelo koje se sastoji od iskorištavanja osobe koja je u podređenom položaju, međutim kako je djelo počinjeno u razdoblju od 1991. godine do 1992. godine, nastupila je zastara.

Navedenu odluku objavili su mediji na način da su prenijeli kako je podnositelj počinio kaznena djela za koja je protiv njega podignuta optužnica i kako je priznao njihovo počinjenje.

Podnositelj je nadležnom žalbenom tijelu u Ženevi podnio žalbu tražeći donošenje odluke u kojoj će isključivo biti navedeno kako je došlo do zastare. Žalba je međutim odbijena. Protiv podnositelja je pokrenut crkveni postupak sukladno propisima kanonskog prava. Tijekom navedenog postupka, sadržaj odluke javnog tužiteljstva citiran je u nekoliko navrata. Protiv podnositelja je izrečena kazna zabrane obnašanja svećeničke dužnosti, koja je naknadno poništena.

Podnositelj je podnio zahtjev Sudu, navodeći kako je došlo do povrede presumpcije nevinosti zbog obrazloženja koje je glavni javni tužitelj naveo u odluci o obustavi postupka.

OCJENA SUDA

U odnosu na članak 6. stavak 2. Konvencije

Sud je ispitivao je li ishod kaznenog postupka bacio sjenu sumnje na podnositeljevu presumpciju nevinosti iako nije ustanovljena njegova krivnja za počinjenje kaznenog djela koje mu se stavilo na teret.

U odnosu na odluku o obustavi postupka zbog zastare, Sud je primijetio da iako je postojala potreba za kvalificiranjem navodnog kaznenog djela u cilju utvrđivanja visine kazne koja se za isto može izreći i utvrđivanja je li nastupila zastara, važeće odredbe domaćeg prava nisu obvezivale glavnog javnog tužitelja da u toj odluci navede kako je podnositelj optužen za konkretno kazneno djelo.

Prema mišljenju Suda, izričaj odluke o obustavi kaznenog postupka jasno je ukazivao kakvo je mišljenje glavnog državnog odvjetnika o krivnji podnositelja, iako je mogao koristiti izričaj koji bi samo ukazao na postojanje osnovane sumnje.

Sadržaj odluke glavnog tužitelja objavljen je u medijima te je stoga u velikoj mjeri utjecao na crkveni postupak koji se vodio protiv podnositelja. Sud uzima u obzir činjenicu kako je postojao interes javnosti u ovom predmetu, no taj interes nije nužno obuhvaćao potrebu da javnost sazna je li podnositelj zaista bio kriv za kazneno djelo koje mu se stavilo na teret. Nesporno je kako je objava odluke o obustavi ozbiljno naštetila podnositeljevom ugledu.

Slijedom navedenog, Sud je ustanovio kako je obrazloženje odluke kojom je obustavljen postupak protiv podnositelja, a koju je potvrdio sud višeg stupnja, dovelo do povrede podnositeljeve presumpcije nevinosti na temelju članka 6. stavka 2. Konvencije.

PRAVIČNA NAKNADA

12.000,00 EUR - na ime nematerijalne štete;

15.000,00 EUR - na ime troškova postupka

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava